

Páll Mikkelsen, nevndarlimur í ídnaðargrunninum í skjótt 25

úr:

Áræðið hjá føroyinginum er fullkomiliga burtur!

Meðan tað í teimum góðu árunum í 80-unum komu inn einar 80 umsóknir til grunnin um árið, so hevur grunnurin ikki fingið eina umsókn hesi seinastu 3-4 árinu sigur Páll Mikkelsen, formaður í Ídnaðargrunninum.

Áræðið - iniuatiðið - hjá føroyingum er fullkomiliga burtur. Hetta má formaðurin í Ídnaðargrunninum, Páll Mikkelsen ása. Hann sigur í samøðu við Sosialin, at Ídnaðargrunnurin hevur stórt sæð ikki fingið eina umsókn í skjótt fyra ár. Til sammetingar kann sigast, at grunnurin miðskeiðis í 80-unum fekk upp í 70-80 umsóknir um árið.

Páll Mikkelsen, sum hevur verið limur í Ídnaðargrunninum í skjótt 25 ár, hevur ongantíð upplivað slíkt, men heldur fyri, at tað vísir seg at vera sera torført at finna upp á nakað, sum gevur yvirskot.

Ídnaðargrunnurin er annars framvegis fúsar at fígga skilagóðar ætlanir,

hóast fíggarstøðan er ikki tann sama sum í 80-unum leggur formaðurin aftrat.

Hann heldur eisini, at tað er ikki minni brúk fyri grunninum í dag, nú tað bert er ein banki til at fígga vinnulív.

Kreppan rakar allastaðni

Páll Mikkelsen heldur ikki, at kreppan, ið hevur rakt ídnaðin hjá okkum, er ikki nakað sermerkt fyri Føroyar.

Kring alt Europa hesi seinastu 10 árinu hevur gongdin verið tann, at tað fyrst var nóg nógv til av pengum at byggja upp ídnað, og tað varð eisini bygt og bygt til trupulleikarnir tóku seg upp.

Upp á fyrspurning um

møguleiki er at finna verkætlanir og framleiðslur, sum ein kann fara í gongd við í Føroyum nú, sigur Páll Mikkelsen, at tað er ein spurningur, um vit eru ov sein á sjóvarfallinum.

Hesi árinu hava tikið so fast upp á okkum, at vit hava ikki klárað at fylgt við útviklinginum í Europa annars innan tøkni-frøði og nútímansgerð av framleiðsluni, soleiðis at vit bara eru vorðin enn meira afturúrsgild.

Skal tú menna eitt samfelag, so mást tú gera nakað, tú mást gera nøkur ting, sum kunnu seljast.

Tað vísir seg ikki at vera nakar trupulleiki at gera nakrar vørur, og tekur hann snellur sum dømi. Trupulleikin er at selja hesa ídnaðarvøruna.

Mugu seta okkara álit á tey ungu

-Men vil tú tá sum formaður í Ídnaðargrunninum siga, at her er einki at gera, at vit eiga bara at geva skarvin yvir?

-Nei sjálvandi ikki. Her má vera okkurt. Tað er heldur einki at ivast í, at tey, sum vaksa upp í dag, hugsa heilt øðrvísi enn vit, og tey skulu nokk klára seg. Vit mugu seta okkara álit á tey.

Vit hava livað her í 1400 ár, og samfelagið doyri ikki eftir einum ári leggur hann aftrat.

jan

Gloymið fortíðina og hyggið frameftir

Nú stendur so val fyri í Føroyum og hvat heldur Páll Mikkelsen átti at verið mest umráðandi at tosað um?

-Tað nyttar í hvussu er ikki at brúka tíðina til at geva hvør øðrum skyldina fyri fortíðina. Hon er farin. Vit koma ikki víðari við bara at tosa um hana. Heldur mugu vit hyggja frameftir og skapa nakað.

Páll Mikkelsen heldur tað eisini vera skeiðt at

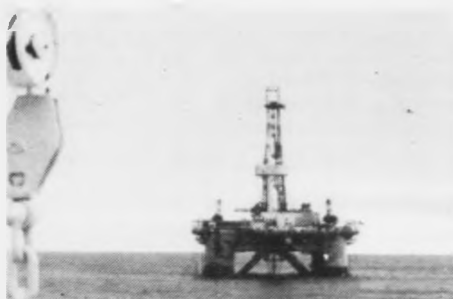
velja nakran einstakan flokk burtur úr at geva alla skyldina fyri kreppuni.

-Tað eru so nógvar orsökir til kreppuna. Men taka vit ta politisku orsøkina, so hava mest sum allir flokkar sitið við ábyrgd, onkur meira og onkur minni, og onkur hevur betur torað at sitið við ábyrgd, onkur hevur torað tað minni. Hava er farið. Vit mugu til at tosa um, hvat vit skulu gera í framtíðina.

Páll Mikkelsen:

Trúgví ikki upp á eitt oljuævintýr

Formaðurin í Ídnaðargrunninum telist ikki millum teirra, sum síggja fyri sær eitt komandi oljuævintýr í Føroyum. Men hann heldur tað vera rætt nú at gera seismiskar kanningar. Hann sigur:

-Tað verður ikki í bræði, at vit fáa nakað burtur úr henni, um vit í heila tikið fáa nakað. Er olja her, so liggur hon so djúpt, at tað fer at kosta milliardir at fáa hana upp.

Páll Mikkelsen heldur annars, at tað er avgjørt rætt at fara undir kanningar nú og roynd at fáa føroyingar við í heita kanningarbeiði.

Hann ivast tó stórliga í, um her verður nakað oljuævintýr eins og tað teir

tosa um hinumegin Høllandsrennuna.

-Jarðfrøðiliga hoyra Føroyar til ein annan heimspart, nevniliga Amerika, meðan økini eystan fyri rennuna hoyra til Europa.

Eg prátaði nóg við Jóannes Rasmussen, jarðfrøðing í síni tíð um hesi viðurskifti og eg má viðganga, at eg tíanverri ikki eri ov bjartskygður, tá tað snýr seg um oljuvinnu her hjá okkum.